

ЕТИЧЕН КОДЕКС НА ФОНДАЦИЯ „МЕЧТИ”

Глава Първа ОБЩИ ПРАВИЛА

Чл.1 (1) Най-добрият интерес на детето изисква то да е в постоянен дом. В случай, че реинтеграция в биологичното семейство не е възможна, следващата най-добра възможност е осиновяването.

(2) Целта на всяко осиновяване са най-добрите интереси на детето, поради което те ръководят търсенето на подходящо семейство, което е готово и в състояние да ги задоволи. Отправна точка е детето да бъде осиновено в подходящо семейство, а не намиране на подходящо дете за осиновителите.

(3) За дете, което е на разположение за осиновяване и е годно да бъде осиновено, трябва да бъдат направени всички опити то да бъде настанено в семейство на осиновители, независимо от неговата възраст, раса или специални нужди.

Чл.2 (1) Членовете на управителния орган на Фондация „Мечти”, наричана по-нататък „Фондацията”, както и лицата, работещи за нея, нямат право да работят в специализирани институции или социални услуги от резидентен тип за деца или в териториални поделения на Агенцията за социално подпомагане.

(2) Лицата по ал.1, без ограничение в сроковете, са длъжни да упражняват добросъвестно правата и задълженията си, дължат лоялност и уважение към клиентите на Фондацията и нямат право да разгласяват факти и обстоятелства, станали им известни при или по повод на дейността, която осъществяват във Фондацията.

(3) Лицата по ал.1 не могат и нямат право да изискват и получават възнаграждение, което не е съизмерно на предоставяните услуги и/или на обичайното възнаграждение за същите услуги в България. Същите лица могат да получават само разумни възнаграждения за предоставените от тях услуги.

(4) Екипът на Фондацията се състои от мултидисциплинарни специалисти (педиатър, психолог, юрист, социален работник), които са се възползвали от специализиран тренинг в областта на осиновяването и правата на детето и които се ръководят от етични стандарти в най-добър интерес на детето.

(5) Лицата по ал.1, които отговарят за процедурите по осиновяване и/или различните аспекти в тях, трябва да имат професионално или друго подходящо образование и/или обучение.

Глава Втора ЗАБРАНИ

Чл.3 (1) На лицата по чл.1, ал.1 се забранява прякото и/или непряко предоставяне на пари, материални блага или друг вид възнаграждение на родителя(ите) на детето и на други лица, които имат законови права над детето, целящи стимулиране на отказ от права над детето с цел осиновяване.

(2) На лицата по чл.1, ал.1 се забранява искането и/или получаването на хонорар за поощрение или процентен хонорар на база брой осиновени деца. Изплащаните от Фондацията възнаграждения могат да бъдат само под формата на заплати, почасови ставки за действително предоставени услуги или за свършен определен обем работа в полза на Фондацията.

(3) За лицата по чл.1, ал.1 е недопустим отказ от отправено от Фондацията искане за и осигурено от същата обучение и ориентация в международното осиновяване.

Глава Трета БИОЛОГИЧНИ РОДИТЕЛИ

Чл.4 (1) Фондацията следи за спазването на следните условия:

1. В случаите, когато родител на детето е дал предварително съгласие за осиновяване по чл.89, ал.1, т.2 от Семейния Кодекс, родителят следва да е получил цялата необходима информация относно последиците от решението си, както и разумно време, за да го обмисли.
2. Съгласието на майката не може да бъде дадено преди тридесетия ден след раждането.
3. Съгласието на родителя е дадено само след получаване на необходимите консултации за последиците от даването му.
4. Не може да бъде дадено съгласие за осиновяване преди раждането на детето.

(2) Родителят винаги има възможност да промени решението си за даване на съгласие за осиновяване на детето до даване на съгласие за осиновяване от определения от Съвета по международно осиновяване по реда на чл.114, ал.7 от Семейния Кодекс осиновяващ.

(3) Разходите, направени от Фондацията или от осиновителите във връзка с детето, ако има такива, не могат да се използват като пречка пред родителя да промени мнението или решението си.

Чл.5 Ако на по-късен етап след като осиновяването е окончателно в Република България и в приемащата държава, осиновителите пожелаят да подпомогнат финансово биологичното семейство, това не следва да се осъществява чрез директен контакт, а чрез подходящ орган и/или лице, но не и чрез Фондация „Мечти”.

Чл.6 (1) На никой етап на процедурата по осиновяване в Република България не следва да има директен контакт между биологичното семейство на детето и бъдещите осиновители.

(2) В случай, че на по-късен етап контактът между биологичното семейство и осиновителното семейство се окаже желателен, той трябва да се осъществи след решение на Софийски градски съд по чл.105 от Семейния Кодекс.

Глава Четвърта ОСИНОВЯВАНО ДЕТЕ

Чл.7 (1) Преди Фондацията да вземе решение дали едно дете да бъде осиновено в чужбина, тя трябва да се увери, че не може да бъде намерено друго подходящо решение за трайни и последователни грижи за детето в Република България и че международното осиновяване е в негов най-добър интерес.

(2) Във всички случаи на предприети усилия или действия за осиновяване на детето, Фондацията следва да се убеди, че е било извършено проучване по случая от лице, квалифицирано в социалната работа, което да предостави подробности за миналото на детето, причините да бъде дадено съгласието на родителите му то да бъде осиновено, неговите характеристики и специални нужди. Не Фондацията е задължена да извършва такова проучване по случая, но тя трябва да се увери, според възможностите си, че проучване по случая е било извършено, като се вземат предвид всички аспекти и че са били положени всички възможни усилия, за да се извлече цялата необходима информация.

Чл.8 Ако лице, работещо във Фондацията, има пряк контакт със семейството на дете, което може би се нуждае от осиновяване, това лице не трябва да взема активно участие в процедурата по осиновяване на детето. Вместо това Фондацията следва да информира съответната Дирекция „Социално подпомагане”.

Чл.9 Деца, които са в процедури по осиновяване или за които се полагат усилия такива процедури да бъдат започнати, трябва да са преминали през медицински преглед. Фондацията трябва да се погрижи дете, което е в процедура по осиновяване, да получава качествени грижи докато осиновителите не поемат грижите за него.

Чл.10 (1) Представителите на Фондацията са длъжни предварително да изяснят мнението и настроенята по отношение на осиновяването на всяко дете, за което Фондацията търси осиновители, когато то е на възраст девет или повече години.

(2) Фондацията полага всички необходими усилия за децата, преминали ранната детска възраст, да се подготвят за промяната, която ги очаква докато тече процедурата по осиновяването.

(3) Ако законодателството на приемащата държава позволява осиновяването на деца над 10-годишна възраст, тези деца трябва да дадат своето мнение, съответно – съгласие за осиновяването.

Чл.11 (1) Фондацията трябва да се увери, че благосъстоянието на детето е защитено по време на пътуването до приемащата държава.

(2) Фондацията насърчава бъдещите осиновители, ако е възможно, да пътуват до Република България и да заведат детето у дома, особено в случаите, когато то е преминало ранната детска възраст.

(3) Ескортът не може да пътува с повече от две деца. Фондацията трябва да избегне организирането на придружаването на големи групи деца по едно и също време. Промяната на ескортиращия също трябва да се избягва.

Чл.12 Биологичните братя и сестри трябва да бъдат настанени при едно и също осиновително семейство. Случаи, в които това не е възможно, трябва да се считат за изключение. Отговорност на Фондацията е да насърчава бъдещите осиновители да развият положително отношение към контакта между братя и сестри.

Чл.13 Детето има право да поддържа, съхранява и научава за етническата и културната си идентичност. Фондацията е отговорна за предоставяне на информация на осиновителите за специфичната етническа и културна идентичност на детето.

Чл.14 (1) Всяко осиновено дете има право на достъп до информация за миналото си. Фондацията е отговорна за събирането на наличната информация за миналото на детето и за предоставяне на достъп до информацията на осиновителите на детето. Тази информация трябва да бъде представена на детето в съответствие с неговата възраст и ниво на разбиране, освен ако това противоречи на най-добрия му интерес.

(2) Информация по предходната алинея, която се отнася до произхода на детето, може и следва да бъде предоставяна на него и осиновителите само по реда на чл.105 от Семейния Кодекс.

(3) Фондацията съхранява на електронен носител копия на цялата писмена информация за детето за неограничен период от време.

Глава Пета ОСИНОВИТЕЛИ

Чл.15 (1) Бъдещите осиновители трябва да бъдат одобрен обект на социално проучване относно годността им да осиновят дете преди да бъде допуснато осиновяването в Република България.

(2) Задачата за извършване на проучването е на националните компетентни органи на осиновителите и/или тяхната упълномощена осиновителна организация там. Във всеки случай, трябва да се изготви подробен психо-медико-социален доклад.

(3) Фондацията носи отговорност към детето, което ще бъде осиновено, както и към съответните органи и институции в Република България по отношение на кандидат-осиновителите и тяхната годност да се грижат за осиновеното дете.

Чл.16 Фондацията осигурява гаранции от партньорите и представителите си в чужбина, че кандидат-осиновителите ще получат адекватната подготовка, обучение, образование и тренинг за осиновяването преди то да бъде осъществено. Тази подготовка трябва да се организира или от самата организация по осиновяване в чужбина, или от друг компетентен орган, или от двете.

Чл.17 (1) Фондацията информира партниращите си организации, представители на бъдещите осиновители, за напредъка на тяхната осиновителна процедура, както и за причината те да бъдат отхвърлени като осиновители, ако случаят е такъв.

(2) Преди сключване на договора за посредничество, Фондацията информира осиновяващите за разходите по осиновяването и запазва счетоводните доказателства за направените разходи в сроковете, предвидени по Закона за счетоводството на Република България.

(3) Фондацията насърчава осиновителите да запазят постоянен контакт с нея, докато тяхната осиновителна процедура е висяща, както и след пристигането на детето в приемащата държава.

(4) Фондацията осигурява чрез партниращите си организации в чужбина, че семейството ще има достъп до следосиновителни услуги и консултиране.

Чл.18 Фондацията не може да получава пряко от осиновителите по какъвто и да е начин средства за осиновяването в брой. Същите се превеждат само по банков път (плащането в брой е строго забранено) от съответната партнираща организация.

Чл.19 (1) Фондацията се грижи за това бъдещите осиновители да завършат осиновяването възможно най-скоро, да кандидатстват за ново гражданство на детето и да представят следосиновителни доклади в съответствие с изискванията на Република България.

(2) След приключването на процеса на осиновяване, детето трябва да бъде финансово осигурено (завещание, застраховки и др.) Осиновителите, които не изпълняват тези свои задължения, няма да могат да разчитат на съдействие в случай на нова молба за осиновяване.

Чл.20. Фондацията може да откаже да съдейства на осиновителите при нова молба за осиновяване и в случаите на неизпълнение от тяхна страна на задължението им за следосиновително докладване.

Глава Шеста

СЪТРУДНИЧЕСТВО С ДРУГИ ОРГАНИ И ОРГАНИЗАЦИИ

Чл.21 (1) Фондацията може да влезе в сътрудничество с други български или чуждестранни организации, само ако има уверението, че те винаги ще работят в най-добър интерес на детето по начин, който е в съответствие с правилата, определени в този документ.

(2) С всеки чуждестранен партньор, с когото Фондацията е влязла в сътрудничество, последната подписва споразумение, задължително съдържащо съответните правила за етични практики.

Чл.22 (1) Фондацията, чрез своите програми, работи за превенция на изоставянето на деца в Република България, намиране на нови семейства на изоставените деца в родината, и на трето място, в други държави.

(2) Фондацията има работеща регионална програма за превенция на изоставянето на деца. Служителите на Фондацията полагат усилия за разпространението и репродукцията на тази програма и в други региони на Република България.

Чл.23 (1) Контактите, с които Фондацията си сътрудничи в приемащата държава, трябва да бъдат органи, организации или институции, които са акредитирани да посредничат в областта на международното осиновяване в съответствие със законите на тази държава.

(2) Фондацията трябва да събира изчерпателна информация за дейността на контактите по предходната алинея и да установява, че дейността им, извън всякакво разумно съмнение, следва международното законодателство и стандарти за осиновяване и този Етичен Кодекс.

Чл.24 Фондацията информира съответните органи в Република България и в приемащите държави за принципите и практиките посредством които тя възнамерява да работи.

Чл.25 (1) Фондацията предоставя информация на компетентните органи, както в Република България, така и в приемащата държава относно продажбата и/или трафика на деца, отвлечането и/или експлоатацията на деца, закононарушения (престъпления), насилие над рождените майки (родители) и всякакви други злоупотреби. Фондацията активно работи срещу тези практики.

(2) Фондацията трябва да насърчава осиновяването чрез лицензирани или акредитирани организации.

Чл.26 Фондацията развива и поддържа активна програма за осиновяването на деца със специални нужди, за да се увеличат шансовете им да бъдат настанени при подходящи осиновителни семейства.

Чл.27 Фондацията осъществява работата си по начин, избягващ конкуренцията за деца или контакти.

Чл.28 Фондацията насърчава сътрудничеството относно проучвания, консултационни групи, осиновители групи, социални услуги и т.н., както и разпространението на информация.

Чл.29 Фондацията се консултира и обменя информация с организации, които имат или възнамеряват да имат контакт в една и съща държава като контакта на Фондацията в същата държава.

Чл.30 В случай че Фондацията вземе решение да прекрати сътрудничеството си с даден контакт в приемащата държава, тъй като се оказва, че същият е в нарушение на Конвенцията на ООН за правата на детето или Хагската Конвенция или е етично съмнителен по други начини, тя трябва да информира за това Министерство на правосъдието на Република България и другите организации.

Чл.31 Този етичен кодекс е утвърден от управителното тяло на Фондация „Мечти“ на 30 декември 2014 г., подписано е от всички негови членове и подпечатано с печата на Фондацията.